

A 2001. évi ásatási évadban 2001. július 12. és november 30. között több, mint 28 800 m² területen 1000 objektumot tártunk fel és dokumentáltunk.

BELÉNYESY KÁROLY

19. Balatonszárszó, Kis-erdei-dűlő

(Somogy megye) U, Kö

Az MTA Régészeti Intézete a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatóságával együttműködve 2000 szeptemberében kezdett hozzá Balatonszárszó délkeleti határában, az úgynevezett Kis-erdei-dűlőben az M7 autópálya tervezett csomópontjának (M7/S8) feltárásához.

Az ásatás elsődleges feladata a középkori Szárszó falu ismert és a csomópont által érintett templomának illetve temetőjének kutatása volt, de már a feltárás korai szakaszában előkerültek egy korábban nem ismert újkőkori település jelentős lelőhelyet ígérő nyomai is. A 2001. március 5. és november 30. között zajló ásatás célja az említett jelenségek párhuzamos és immár nagy felületű kutatása volt.

A templomdombot, ahol a középkori temetőt is sejtettük közel 5 méter széles és 2 méter mély árok vette körül. Ezen a zárt, feltehetően védelmi céllal körbevett területen belül, szabályos szerkezetű, sűrűn egymás mellé épített, könnyűszerkezetű épületekből és tároló vermek tömegéből álló településrészletet sikerült feltárunk. Az egymástól elkülöníthető körülbelül 8–10 „telken”, a 14–15 század folyamán 14 cölöpváz-szerkezetes, paticsfalú ház épült. Az általában 15 méter hosszú és 5 méter széles épületek egymáshoz és az erődítésárokhoz való igazodása egységes rendszerre, templom körüli erődítésre utal, amely az Erdélyből ismert, megerősített templomkörzetekkel mutat rokonságot, de a középkori Magyarország „közepén” a maga nemében egyedülálló jelenség.

Az erődítéssel párhuzamosan a 13. században épült templom körül létesült és az újkorig használt temetőben 765 temetkezést tártunk fel.

A temető területén végzett ásatás korai szakaszában kiderült, hogy az autópálya tervezett nyomvonala nem érinti a központban álló templomot, ezért ennek feltárására az adott keretek között nem kerülhetett sor. Ezt a helyzetet mérlegelve külső források bevonásával és a balatonszárszói önkormányzat támogatásával végeztük el az épület kutatását, amelynek eredményeként pontosan megrajzolhatóvá vált a 13. század elején épült és a 18. század végéig álló templom építéstörténete, illetve a település történetében játszott szerepe.

A középkori templomdomb kutatása mellett nagy hangsúlyt fektettünk a korábban ismeretlen újkőkori falu feltárására. A nagy felületek megnyitása során világossá vált, hogy nagyjából az autópálya nyomvonal-tengelyében egy korábban nem sejtett méretű neolit falu húzódik, amelynek 24 házát tártuk fel. Ezek cölöpszerkezetes, paticsfalú épületek voltak. A megmaradt cölöplyukak alapján vázukat 3 sorba rendezett oszlopok

alkották, melyeket mindkét hosszanti oldalon egy-egy sövényfal kísért. Szélességük 8–10 méter, míg hosszúságuk 12 és 25 méter között változik. Tengelyük megközelítőleg É–D irányú. Hosszanti oldalukat általában egy-egy házhossznyi árok kíséri, amelyekbe később gödröket, vermeket mélyítettek, amelyeket a mindennapi élet hulladéka töltött fel.

Ennek tanulsága szerint a mintegy 7000 éves falu lakói az ún. zselizi kultúra és az úgynevezett dunántúli vonaldíszes kultúrkör Keszthely csoportjának jellegzetes tárgyait, eszközeit használták.

A nagy mennyiségben előkerülő állatcsont mellett megjelenő nagyszámú örlőkő és a ritkaságszámba menő gabonamaradványok szerint az itt élő közösség az állattenyésztés mellett már megművelte a környékbeli földek egy részét. Kézművességük legfigyelemreméltóbb emlékei a kagylóberakással, vörös és polikróm festéssel díszített kerámiaedények. A házak között elszórtan, az egykor itt lakók 16 temetkezését is sikerült feltárunk, amelyek közül kiemelkedik egy edény- és kőeszköz-mellékletekkel eltemetett férfi és egy tengeri kagyló ékszerrel sírba helyezett kisgyermek sírja.

Ebben az ásatási évadban 36 900 m² területen közel 4000 objektum feltárását és dokumentálását végeztük el.

BELÉNYESY KÁROLY

20. Balatonszemes, Bagó-domb

(Somogy megye) U, R, Rő, A

A lelőhely (M7/S12 lh.) egy lankás domboldal D-i végén fekszik, területét a Bagó-dombi Campinghez vezető, keskeny, közel É–D irányú betonút két részre választja szét. A lelőhelyből az autópálya tervezett nyomvonalába a terepbejárás adatok alapján 21 600 m² nagyságú terület esik bele. 1999. szeptember–novemberben 9000 m²-t, 2000 tavaszán és őszén 14 400 m²-t, 2001-ben további 440 m²-t tártunk fel. A lelőhelyen a középső neolitikus dunántúli vonaldíszes kultúra települése, a középső rézkori Balaton–Lasinja kultúra gödrei, egy avar temető 3 sírja és egy népvándorlás kori (feltehetőleg az avar korhoz tartozó) kemence és sír, továbbá egy feltehetően római kori kerítőárok került elő.

A 2001. március 20. és 2001. április 27. közti időszakban végzett ásatással befejeztük a lelőhely feltárását. Az 1999 szeptemberétől – több, kisebb megszakítással – összesen 7 hónapon folyó munka eredményeként a dunántúli vonaldíszes kultúra telepét teljes szélességében átszelő nyomvonalon a lelőhelyből összesen 27–800 m²-t tártunk fel. Ezzel a bagó-dombi telep jelenleg a 4. legnagyobb feltárt neolitikus falu a Dunántúlon.

Az újkőkori objektumok száma a 2001. évi ásatáson több mint 100, emellett az idei évben értük el az eddig szórtan jelentkező rézkori falu (középső rézkor, Balaton–Lasinja kultúra) központi részét. A dunántúli vonaldíszes kerámia kultúrájához tartozó objektumok zö-